

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 886-ҳадис

886/1870 - عَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا عِنْدَنَا شَيْءٌ إِلَّا كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى، وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمَدِينَةُ حَرَمٌ، مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى كَذَا، مَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا، أَوْ
أَوْى مُحْدَثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ»، وَقَالَ: «ذِمَّةُ
الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، فَمَنْ أَحْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ
وَلَا عَدْلٌ، وَمَنْ تَوَلَّى قَوْمًا بَعِيرٍ إِذْ نِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ
صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ».

886.1870. Алий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бизда Аллоҳнинг Китоби ва Набий соллаллоху алайҳи васалламдан ушбу саҳифагина бор: **«Мадина Оирдан* фалон жойгача ҳарамдир. Ким у ерда бидъат пайдо қилса ёки бидъат пайдо қилганга паноҳ берса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг, инсонларнинг - барча-барчаларининг лаънати бўлсин! Ундан фарз ҳам, нафл ҳам қабул қилинмайди*.**

Мусулмонларнинг аҳди кафиллиги бирдир. Ким мусулмоннинг аҳдини кафиллигини поймол қилса бузса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг, инсонларнинг - барча-барчаларининг лаънати бўлсин! Ундан фарз ҳам, нафл ҳам қабул қилинмайди.

Ким мавлоларининг* изнисиз бирор қавми ўзига валий тутса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг, инсонларнинг - барча-барчаларининг лаънати бўлсин! Ундан фарз ҳам, нафл ҳам қабул қилинмайди».

Изоҳ: Ҳадисда уч марта такрорланган ушбу иборадаги «сорфун» ва «ъадлун» сўзларининг мазмуни ҳақида жуда кўп тахминлар айтилган. Шориҳларнинг таъкидлашича, жумҳур уламолар уларни биз танлаган маънода, яъни «сорфун»ни фарз, «ъадлун»ни нафл деб изоҳлаганлар. Иккинчи бир фикрга кўра, «сорф» - тавба ёки шафоат, «ъадлун» - фидядир. Жумладан, «Саҳиҳул Бухорий»нинг айрим нусхаларида муаллифнинг

«Ъадлун - фидядир» деган изоҳи ҳам нақл қилинган.

* «Оир» - Мадинадаги тоғ.

* «Мавло» - бу ўринда иттифоқдошлар ва қул озод қилган кишилар тушунилади. «Валий тутиш» деганда уларга ўзини мансуб тутиш, ўзига уларни эга билиш назарда тutilади. Бунга ўз отасидан бошқани отам деб, онасидан бошқани онам деб даъво қилишлар ҳам киради.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI